

van tijdschrift of uitgever, bandnummer, jaartal, bladzijden en aantal platen of tekstafbeeldingen), indien gewenscht ook referaten van den schrijver zelf. Bedoeld worden voornamelijk mededeelingen uit de volgende gebieden:

I. Leerboeken, samenvattende overzichten van erfelijkheids- en afstammingsvraagstukken. Stukken van theoretischen aard over erfelijkheid en afstamming.

II. Proefondervindelijke onderzoekingen en waarnemingen over erfelijkheid, bastaardeering en soortvorming.

III. Artikelen over afstammingsleer, gegrond op gegevens uit vergelijkende anatomie, physiologie (serologie) en embryologie, geographie van planten en dieren.

IV. Artikelen over de cytologische basis van erfelijkheidsverschijnselen.

V. Toegepaste erfelijkheidsleer in dierenfokkerij, plantenteelt, sociologie en geneeskunde.

VI. Palaeontologie en afstamming.

Wageningen, November 1919.

M. J. SIRKS.

BRIEFWISSELING.

PSYCHOLOGISCHE KARAKTERISTIEK VAN HET BEROEP VAN ARTS.

Zowel in het buitenland als ten onzent wordt in den laatsten tijd de behoefte aan een betere regeling der beroepskeuze hoe langer hoe sterker gevoeld. De toepassing der psychologie op dit vraagstuk heeft het een grooten stap nader tot zijn oplossing gebracht, omdat daardoor de onkunde omtrent de zielkundige eischen voor verschillende beroepen en de onmogelijkheid om vlug en zeker uit te maken, of iemand de benodigde eigenschappen voor een bepaald beroep bezat, verdwenen. De psychotechniek heeft een zielkundige ontleding der beroepen mogelijk gemaakt, die de grondslag is voor een onderzoek naar den aanleg en de geschiktheid. Met dit onderzoek is men in buiten- en binnenland, wat de lagere en midden-beroepen betreft, reeds druk bezig en al een heel eind gevorderd. Een psychologische ontleding der hoogere beroepen, daaronder te verstaan die, welke een universitaire voorbereiding vereischen, is heel wat moeilijker, zoodat een betrouwbare psychologische karakteristiek daarvan feitelijk slechts door een arbeidsgemeenschap van psychologen en deskundigen op het gebied der verschillende hoogere beroepen kan totstandkomen. De heeren F. ROELS en JOH. VAN DER SPEK hebben het plan opgevat een poging te wagen voor ons land zulk een psychologische ontleding der hoogere beroepen te ondernemen, maar hebben daartoe natuurlijk noodig den steun en de medewerking der beoefenaars dier beroepen. Zij hebben een lijst samengesteld met een groot aantal vragen naar zoo ongeveer alle eigenschappen, waarvan bij de beoefening der hoogere vakken maar sprake kan zijn. Ook lagere en hoogere gevoelens kregen een plaats en naar karaktereigenschappen wordt uitvoerig gevraagd. Zoo ontstond een lijst met 341 vragen; zij begrepen echter, dat zij zich eenigermate moesten beperken, omdat anders de gevraagde medewerking te omvangrijk en te tijdroovend zou worden; daarom is vervolgens het aantal vragen tot 186 teruggebracht; wat daarbij aan volledigheid werd ingeboet, is waarschijnlijk winst aan bruikbaarheid. Een aantal vragen omtrent beroepskeuze en eventueele verandering van beroep van den beantwoorder gaat vooraf.

Wij vestigen gaarne de aandacht van onze lezers op dit onderzoek, voorzoover het het beroep van den geneeskundige betreft. Op het toekomstige nut ervan behoeven wij niet nog eens uitdrukkelijk te wijzen; de leuze „de rechte man op de rechte plaats” pleit reeds voor het belang ervan, dat een beroepskeuze maar niet in het wilde weg wordt gedaan. Toch ontveinen wij ons niet, dat met het verzoek om een lijst van 186 vragen te beantwoorden, welke antwoorden nog niet alle even gemakkelijk zijn en nog wel eens ernstig nadenken vereischen, een zware taak op de schouders der beantwoorders gelegd wordt, vooral voor ons, geneesheeren, die als regel niet over bijzonder veel vrijen tijd beschikken. Desniettemin bevelen wij deze

rondvraag ten zeerste in de belangstelling onzer lezers aan en hopen wij, dat de beide onderzoekers ook van onze collegae vele lijsten nauwkeurig beantwoord zullen mogen terugontvangen. Het is hun voornemen, zooveel mogelijk aan alle geneeskundigen in ons land zulk een lijst te zenden, die na invulling aan dr. F. ROELS, Psychologisch laboratorium, Nicolaas Beetsstraat 24 te Utrecht, teruggezonden moet worden. Onderteekening der lijst is niet noodzakelijk, maar wordt toch zeer op prijs gesteld. Ook kan men aan bovengenoemd adres één of meer exemplaren der vragenlijst aanvragen.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Maatregelen ten bate der volksgezondheid in Nederlandsch Indië.

In het *Koloniaal Verslag* van 1919 worden onder het hoofd „Volksgezondheid” een aantal belangrijke mededeelingen gedaan.

Reeds sedert langen tijd heeft de burgerlijke geneeskundige dienst behoefte gevoeld aan uit de inheemsche bevolking voortgekomen personeel, dat, zonder een geneeskundige opleiding te hebben genoten, toch zoodanig opgeleid is, dat het kan worden belast met de dagelijksche uitvoering van het voornaamste deel der taak van den dienst, n.l. het toepassen van hygiënisch-voorbehoedende maatregelen, met het doel de volksgezondheid te behouden en te bevorderen. De eischen aan zulk personeel te stellen, mogen niet te hoog, maar ook niet te laag zijn; de bezoldiging moet zóó zijn, dat daarin geen bezwaar ligt tegen de indiensttreding van een uitgebreiden staf. Daar de oplossing van het vraagstuk zoo moeilijk is, kan het geen verwondering wekken, dat niet terstond de juiste weg gevonden werd. In 1912 werd ingesteld de betrekking van mantri-verpleger bij den geneeskundigen dienst, waarvoor geëischt werd een driejarige vakopleiding, na het doorloopen van een openbare inlandsche lagere school der tweede klasse. Deze maatregel heeft aan het doel beantwoord en zeer te waardeeren hulpkrachten opgeleverd. Daarom heeft de regeering besloten, de instelling dier mantri-verplegers (waaronder ook verpleegsters zijn te verstaan) aanmerkelijk uit te breiden. Ook bij dien nieuwen opzet blijft de opleiding bepaald op drie jaren. Daarnaast zal de gelegenheid worden geopend, om leerlingen met bijzonderen aanleg bijzondere kundigheden bij te brengen op het gebied der laboratorium-techniek, en hen tot laboratorium-helpers op te leiden. Mantri-verplegers in het bezit van een getuigschrift van laboratorium-helper kunnen zich in ziekenhuizen verder bekwamen voor een in te stellen examen voor mantri-verpleger 1ste klasse. De bedoeling is zodoende personeel te vormen, geoefend in het onderkennen van eenvoudige ziekten en de kennis van de behandeling daarvan, doch dat tevens kan beoordeelen, in welke gevallen de onderkenning en behandeling boven zijn krachten gaat en de hulp van een bevoegd geneeskundige moet worden ingeroepen. Zij zijn bestemd om dienst te doen als hoofden van de poliklinieken, ingesteld in den omtrek van een ziekenhuis en daarmede steeds nauw samenhangende. Het groote gebrek aan geneeskundige krachten noopt n.l. ertoe, van elk onder een bevoegd geneeskundige staand ziekenhuis voor de bevolking het meest mogelijke voordeel te trekken. Dit is te bereiken door van een ziekenhuis als middelpunt uit straalsgewijze poliklinieken in den omtrek daarvan te vestigen, van waaruit den zieken onder de bevolking, die ziekenhuisbehandeling noodig hebben, gelegenheid wordt geboden om zich ter behandeling naar het ziekenhuis te doen opzenden. De mantri verpleger 1ste klasse, die aan het hoofd van zulk een polikliniek geplaatst is, zal op de polikliniek-plaats zelf moeten wonen en zal onder geregelde contróle staan van den geneeskundige aan de moederinrichting verbonden. Op die wijze zal de polikliek niet meer sporadisch gehouden worden, maar dagelijks geopend kunnen zijn. De behandeling der lijdens aan die poliklinieken komt als